

se, at hvis man opførte et Hus til Krigspriser og saa vilde sælge det, kunde man ikke faa Opførelsessummen for det, Handelsprisen har ligget noget derunder. Jeg venter, som sagt, nærmere Forklaring paa, hvad Meningen er hermed, thi det er jo et af Hovedargumenterne fra konservativ Side for at gaa mod dette Forslag, og det er deres Antydning af, hvorledes de mener, det skulde være i Fremtiden. Derfor synes jeg, det er ikke uden Interesse at faa det nærmere forklaret; for umiddelbart kan man ikke forstaa det.

Maa jeg et Øjeblik vende tilbage til Skovskyllden og sige, at naar jeg er gaaet med til at halvere den Grundskyld, der skulde betales af Skovene, er det ud fra den Betragtning, at det er meget vanskeligt at sige, om det er det rigtige, man er kommet til. Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen sagde, at naar man i sin Tid i 1805, da vi fik Fredskovsforpligtelsen, var gaaet med til at lave halveret Skovskylld, var det, fordi man ved Fredskovsforpligtelsen fik en vis Brugsret, Samfundet fik en vis Indflydelse paa Skovene, en vis Del af Skovejernes Ret blev beskaaret, og derfor stillede man dem noget gunstigere skattemæssigt set. Der sidder i Øjeblikket en Kommission, som behandler dette Spørgsmaal. Jeg ønsker Befolkningens Ret overfor Skovene i hvert Fald bevaret, som den hidtil har været, dens Ret til at færdes i Skovene. Jeg ved, det er et omstridt Spørgsmaal, og det er maaske naturligt, at de, der ejer Fredskovene, ønsker at indskrænke denne Ret; jeg derimod ønsker den opretholdt. Det er et af mine Momenter, at jeg ønsker at bevare Samfundets Ret til at kontrollere Skovene, at de opretholdes som gode Skove, og saa synes jeg, at man kan give noget for det; derfor er jeg gaaet med til at halvere Skatten for Skovenes Vedkommende. Men en anden Grund, hvorfor jeg netop har kunnet acceptere, at det blev Halvdelen af andre Ejendomes Grundskyld, er den, jeg allerede har nævnt, at under den Vurdering, der har fundet Sted i 1920, var netop alle Parter, navnlig de skovkyndige, kommet til det Resultat, at Skovjordsværdi laa omkring ved 40—50 pCt. af Ejendoms-skylden, og saa mente jeg, at man neutraliserede Modstanden fra Forstmændenes Side ved skattemæssigt ikke at gaa videre end til det, de var kommet til ved at vurdere Skovene efter den Maade, hvorpaa de havde skønnet over Skovjordens Værdi. Jeg synes ikke, det var helt uden Betydning at imødekomme dem paa dette Omraade, hvorimod jeg nødigere vilde imødekomme dem med Hensyn til selve Vurderingsmaaden.

Som sagt, dette Lovforslag er et Skridt i den rigtige Retning. Det er et Forslag, som efter vor Mening gennemfører mere Retfærdighed end den bestaaende Beskatning af faste Ejendomme. Derfor vil vi med Glæde gaa med til den, og derfor ønsker vi, at den Trekant, der er dannet om dette Forslag, maa være i Stand til at gennemføre det, ikke alene i dette høje Ting, men ogsaa i Rigsdagen. Med disse Ord skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Forslaget. Mine egne Partifæller behøver jeg i og for sig ikke at anbefale det, da de paa Forhaand er villige til det. Vi har ikke en eneste Rebel i denne Sag. Jeg anbefaler Forslaget til Gennemførelse.

Reedtz-Thott: Jeg forstod ikke rigtig en af det ærede Medlems (Wilmann) sidste Bemærkninger, at det ærede Medlem foretrak at halvere Skovbeskatningen fremfor at benytte andet Grundlag; for jeg var ellers kommet til det ganske overordentlig glædelige Resultat, at det ærede Medlem Hr. Wilmann og jeg i Princippet var nogenlunde enige om, hvorledes Skovene skulde beskattes, nemlig at de skulde beskattes efter den nøgne Skovjords Evne til at frembringe Skov. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at naar man var gaaet til denne Affattelse af § 3, 2det Stykke, var det et Kompromis for at komme til Enighed, men at man egentlig burde gaa længere ud og komme til et virkelig rent Udtryk for de Tanker, det ærede Medlem nærede. Og i den Retning maa jeg sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem, at saaledes bør Skovjord beskattes, og jeg tror, at den Form, man har valgt her, ikke vil føre til et rigtigt og retfærdigt Resultat. Med Hensyn til Professor Prytz' Beregning med de 15 pCt. kan jeg kun sige, at man i Sverige har paa videnskabelig Maade beregnet dette Problem og er kommet til et Resultat af 18 pCt. og har baseret sin Lovgivning om Skatten paa Skovene paa dette Resultat. Disse 18 pCt. svarer efter min Mening egentlig ikke daarligt til 15 pCt. herhjemme. Det kunde lyde underligt, men det kommer af, at i Sverige er Skovene billigere at frembringe, og derfor er det ikke urimeligt, at Procenten bliver lidt højere der. — Med Hensyn til denne Trekant — et Ord, som det ærede Medlem Hr. Wilmann har grebet og brugt ret hyppigt i sin sidste Tale —, er det klart, at man indgaar ikke i en Trekant, uden at man mener at have sin Fordel derved, og jeg gaar jo ikke ud fra, politisk set, at Social-